

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 8 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru marșale pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru de-care publicare.

Sibiu, 31 Octombrie, 1884.

E dureros când trebuie să constate omul regresul în viața unui stat, și este și mai dureros că regresul se prezintă ca fructul direcțiunii urmărite încă și acum cu un fanatism demn de o cauză mai bună. Și dacă e dureroasă aceasta stare de lucruri, de sute de ori e dureros a constata, că curentul bolnăvicios, după care sunt croite astăzi lucrurile, nu ușor va fi delăturat. Am pornit pe cale alunecoasă cu noțiunile problematice de astăzi și cădem pe nesimțite, și tare ne temem, că voind în cele din urmă a ne întoarce, nu vom mai putea urca stîncă pe care am alunecat.

Noi românii cu dreptul facem pretensiunea de a fi considerați de adevărații fii ai acestei patrii, căci noi avem merite duble la acest titlu. Noi ne împlinim datorința de cetățeni ca nime altul și iubim până la fanatism această țară cu toate instituțiunile ei, și în schimb în cazul cel mai bun ni se permite a trăi și noi și a suporta greutățile. Atâta face statul pentru noi. Preste aceasta un special merit al nostru este neobosința, cu care lucrăm spre a chiarifica pe cei competenți, că rău stăm, pe căi străme umblăm, și că în direcțiunea apucată numai perire aducem asupra statului. Și noi stăruim cu neobosința a repeta acestea și noapte, deși această intimă credință a noastră provoacă ura — și se-o spunem publice, — aproape totdeauna năpăstuirii opiniunilor noastre și deastădată trebuie să zăbovim la struna cea veche: e rău drumul apucată și el ne duce la perire.

Să constatăm faptul.

Sub datul 6 Novembre, 1884. ministrul de culte și instrucțiune publică a trimis la dirigătorii scolare din țară următorul circulariu:

„Mi-a venit la cunoștință, că elevii din gimnaziile ungurești, cari intră în academia orientală din Viena la primirea și progresul lor în acel institut intimpină greutăți, și de multe-ori se fac imposibili chiar din motivul, căci nu cunosc din destul limba germană în vorbă și scris, deși această limbă nu este numai limbă de proferare la cele mai importante obiecte de învățământ, ci încă mai târziu, după intrarea elevilor în serviciu, ea este primită ca limbă în cele mai multe afaceri diplomatice ale monarhiei. Această greutate există și la primirile în instituttele ces. reg. militare. După ce amintitele greutăți nu s'ar putea ivi, dacă s'ar îndeplini în toată estensiunea cele prescrie în plan pentru scoalele

noastre medii cu privire la limba germană, și trebuie să presupunem, că între elevii, cari se însinuă spre primire în amintitele institute, de multe-ori sunt și de aceia, a căror cunoștință din limba germană este pe un nivel cu mult mai în inferior, de cât măsura statorită de scopul învățământului, de aceia spre evitarea acestora, me vîd silit a te provoca pe tit. Dta ca în cercul Dtale de competiță, să mijlocești, ca pe deoparte în gimnaziile noastre, special în clasele mai înalte să se promoveze după puțină pretinsul progres al limbei germane — chiar și din respect cătră distinsele ei foloase practice; pe de altă parte directorii acelor scoale să facă atenți pre elevii care vreau să intre în academia orientală, în instituttele militare, sau mai târziu în oficiu politic, comercial de esterne, respective serviciu în armata comună, că ei, în propriul lor interes, să-și țină de datorință a pune deosebit pond pe studiul limbei germane.”

Faptul este constatat.

S'a atacat baza instrucțiunii publice îndată după intrarea erei dualistice. Ideia de stat unguresc și maghiarizarea erau problemele, ce era datoare scoala a le deslega.

Propaganda s'a pus în mișcare. S'au făcut legi preste legi toate după calapodul signalat. S'au sculat în parlament bărbați competenți, oameni cu minte și inimă, s'au provocat la istorie, la experiența vieții, la pedagogie — n'ar mai fi pomană de pedagogie — la știința din statele civilizate, au apelat la logică, la psihologia popoarelor, și au conjurat pre cei competenți să nu facă din scoala schidoală.

Toate au fost în zadar. Curentul sdbitoriu era pus în mișcare, și nime nu se gîndia la potolirea lui. Legile s'au adus, au trecut prin ambele foruri legislative, au obținut sancțiunea monarhului și glasul nostru a amuțit, și el a amuțit la iscălitura împăratului, care sfințește legea, și-i dă respect în ochii românului.

Fructele acestor încercări tendențioase nu puteau fi altele, de cât celea ce sunt. Știința și cultura ar devenit lucruri secundare, și principalul s'a redus la patriotismul modern și maghiarizare. Așa în scoalele populare, așa în cele medii, așa în cele superioare.

Din întemplant scoalele medii au atras asupra lor atențiunea lumii, și din întemplant limba germană ne a dat de astădată de gol.

Circulariul ministrului de culte și instrucțiune publică este compus în termeni cât se poate de aleși. Cu toată diplomația lui însă totuși două lucruri nu

s'au putut tănui. Academia orientală pentru scoala diplomației și scoalele militare au spus lumii, că elevii eșiți din scoalele noastre medii nu cunosc limba germană. Din acest motiv ei nu pot fi primiți nici la cariera politică, nici la cea militară.

Eată puțină controlă privitoriu la progresul în scoalele noastre! Eată un for superior, care ne dă de gol în fața lumii.

Ce ar veni la iveală, când am avea un for superior, care să controleze întreagă instrucțiunea din statul nostru? Ce s'ar dice oare despre scoalele populare, în cari s'ermanul băiat este torturat cu învățarea limbei maghiare în scoteala desvoltării sale omnilaterale, ce ar eși la lumină în scoalele medii abstracțiune făcînd dela limba germană, ce s'ar desvâli la cele superioare, cari după cum arată cazul cel mai proaspăt sunt atât de grozav copleșite de fanatismul modern?

Avem grea răspundere pentru viitoriul patriei noastre și ea este întrecută numai de serioasele îngrijiri, cu cari-l privim. De aceea dîcem și acum după cum am mai dis; rău mergem pe calea apucată.

E curioasă situațiunea în țara noastră. Toate straturile sunt infiltrate de curentul domnitoriu: maghiarizarea. Băieții se chină la filologia maghiară, studenții prin gimnaziile umblă cu pipa'n gură, la universitate face cravaluri și cântă nota lui Kossuth, justiția este a limbei maghiare, administrațiunea vai de ea, și cu toate acestea noi suntem cei cu gura mare.

Éretlen gombák és éretlen gyümölcsök. Așa este: bureți putreși și mere pădurețe. Astăzi vine academia orientală și scoalele militare și ne dă bobâr-nac pe sub nas. Dumneșeu știe cine va mai veni mîne și ne va dice: lăsați scoala poporală între marginile staverite de știință și nu faceți din ea caricatură.

Se poate ivi cazul — căci în lume toate sunt cu puțință — se poate ivi și cazul că oarecineva, ingulerat ca odinioară, se aplice nuiaua la cei cu Kossuth — nota — și printre zidurile universității se resune cunoscutul „Gott erhalte . . .” și aceasta de bună seamă nu de dragul limbei germane.

Din ședințele delegațiunilor.

Subcomisiunea de rebel a delegațiunii maghiare în ședința ținută în 6 Nov. n. sub presiunea lui Josif Szlávy, a finit dezbaterile asupra *debitului estrordinariu al armatei comune permanente.*

FOIȚA.

O ambasadă de amor.

(episod din lumea bucureșteană.)

Pendula arătă oarele 11^{1/2} și Ion Mărinianu dormia încă somnul nevinovaților sub baldachinul de metasă albastră, ce-i procura un fel de recoare lascivă și plăcută.

Fiind-că nu toată lumea e obligată a ști, că cine-i Ion Mărinianu, voi spune cele ce știu despre el.

În societățile înalte ale Bucureștilor e cunoscut pretutindenea sub numele de „don Juan”; erou și galant în toate cercustările: pe „turf,” cum și la bacara.

Observ în treacăt, că pentru a juca rolul de don Juan Mărinianu avea toate titlurile. Spiritul și elocința graiului său erau apreciate chiar și de inimicii săi, pe lângă aceste poseda o avere colosală și d'abia număra încă 24—36 ani, va se dicea era tocmai în cea mai frumoasă etate de bărbat.

Ei bine, precum dis-am deja, Ion Mărinianu dormia la acest moment, când deodată ușa se deschisă cu sgomot și intră un june cu un aer distrus și îngrijat. Mărinianu trădit din somnul dulce voia deja să pronunțe niște injurături, recunoscî însă pe Lascar Orănescu, amicul său intim.

— Draci și diavoli! ciudate maniere ți-ai luat, iubite Lascare, de vii și trăzești pe creștini în țiori de dimineață.

— Tinărul om se trânti pe un fotoliu apoi dîse cu solemnitate:

— Mi-ai fost promis d'a fi totdeauna în ajutor la afacerile mele de onoare, eată cauza pentru care am venit; de altmintrelea soarele e la zeritul carierei sale, cea ce vrea să dîcă, că e aproape de ameași.

— Vorbește, te rog, vorbește; poate vre-un duel?

— Da, un duel pe viață și moarte: me însor, și de astădată serios...

Ion Mărinianu isbucni într'un hohot:

— Și pentru ce această glumă rea, nenorocitul? Dacă nu me înșel nu sunt 14 zile decând ai fost dechiarat, că căsătoria nu e decît un armistițiu, și că pentru a avea odihnă omul trebuie să fi luptat...

— Am dis, precum dîc toți aceia, cari n'au iubit încă cu adevăr; dar acum, ah! acum iubesc nebunește un amor...

— Fatal, epocal, radical... ei bine, lăsăm epitetoele, căci când e vorba de ele cu amorezi nu-o gați niciodată. Spune-mi cel puțin e avută aleasa inimei tale?

— Are o rentă anuală de 20 mii lei.

Mărinianu făcî un gest involuntar, apoi dîse cu seriositate forșată:

Ei bine scumpe amice, eată-me la dispozițiunea ta; spune ordonează ce voiești să fac...

— Ceea ce voiești e foarte simplu. O întemplantare a făcut să cunoști relațiunea mea cu dna Leonescu. Poate acum 'mi-va fi ertat să-ți spun cum am iubit-o, și că poate o iubesc încă... s'ermana Letiția... Pân' acum am reușit să-i ascund planul meu de căsătorie, dar peste puțin toate trebuie să-i vină la cunoștință. Dacă numai dîare n'ar mai fi pe lume, vestea fidanțerii mele e răspîndită prin toată capitala... dînsa e o femeie pasionată, de un temperament resbunător, me tem de un scandal...

— Înțeleg. Voiești să me duc la ea, să o conving despre necesitatea pașului, care-l faci; să i spui, că cu toate acestea n'ai încetat ai păstra amorul, ce nu-ți va răpi nime din inimă.

— Da, aceste să i le spui, și încă ceva: că o iubești, că de mult privești cu gelosie fericirea noastră; o fericire ce n'am meritat niciodată.

— Pretinși cam mult deodată...

— Nici decît. Prin spiritul teu și făr' să te lingușesc, prin avantajele corporale, cari le ai față de mine cred, că nu te va costa osteneală a pleda cu succes în cauza mea. Dar acum te părăsesc scumpe don Juan, căci sunt grăbit. Duhul sânt să-ți lumineze mințile, și să te conducă cu pace

Toate titlurile s'au primit fără nici o modificare. Mai mare discută numai la titlul 11 s'a escat, unde pentru edificarea fortăreței *Przemysl* ca a treia rată este prelininat 1,200,000 fl., ear pentru acoperirea speșelor extraordinare pentru fortăreața din Cracovia 1 milion fl. v. a. însă și acest titlu s'a primit nemodificat.

Ședința procsimă s'a ținut Luni, la 10 Nov. n. în care s'a autenticat reportul subcomisiunii.

* * *

Subcomisiunea budgetarie a delegațiunii austriace în ședința din 6 Nov. a desbătut creditul ocupațional.

Referintele dr. *Mattus*, înainte de toate descrie pe scurt budgetul administrațiunii civile a teritoriului ocupat și adresează cătră ministrul comun de finance următoarele întrebări:

1. În ce stare e edificarea calei ferate *Mostar-Metkovitz*?

2. Cere desluciri despre eventuala durată a instituțiunii coloniei de delinquenți.

3. Cere desluciri despre faptele hoșilor, amintite astăvară prin jurnale.

Ministrul comun de finance, *Benjamin Kállay* răspunde, că de și astfel de hoși s'au ivit și în acest an, totuși acestia s'au putut prinde mai de timpuriu, și nici nu au putut face atâtea delictes ca în anii trecuți. Față de cestiunea calei ferate *Mostar-Metkovitz* accentuează, că întreprindătorul a primit zidirea acestei căli cu datorința de a o gâta pe 15 Iunie 1885.

La desbatere au luat parte: principele *Windischgrätz*, *Beer*, *Dumba*, br. *Hippoliti*, br. *Bezeeny* și ministrul comun de finance *Kállay*. Creditul ocupațional s'a votat, asemenea s'a primit budgetul ministrului comun de finance și preliminarul curtei comune supreme de contabilitate.

* * *

Subcomisiunea budgetarie a delegațiunii austriace în ședința din 6 Nov. n. a aprobat raportul cetit prin referintele br. *Hübner* asupra budgetului ministeriului de esterne, a luat la desbatere speșele ordinare ale armatei comune.

Referintele contele *Falkenhayn* a adresat cătră ministrul de resbel mai multe întrebări la cari ministrul de resbel, contele *Bylandt-Rheidt* de loc a și răspuns, cu ce ședința s'a ridicat, ear desbaterea se va continua în 7 Novembre.

În ședința din 7 Novembre a subcomisiunii de esterne a delegațiunii maghiare, ministrul de esterne, contele *Kálnoky* a răspuns la întrebările ce i s'au făcut. Răspunsul a fost mai tot acela, care l'a dat delegațiunii austriace. *Ludovic Csernatony* a întrebă, că oare adevărat este, că guvernul german și rusec ar fi făcut întrebare despre espicarea adresei maghiare, la ce ministrul de esterne a răspuns că nu e adevărat. Contele *Iuliu Andrassy* la întrebarea lui *Szilágyi*, că este oare adevărat, că în 1879 s'a propus improtocolarea alianței germane din partea guvernului german, și că aceasta a refusat-o guvernul nostru, dechiăra, că în aceasta privință propunere formală nu s'a făcut. Contele *Apponyi* nu voiește a lega convențiunea cu societatea *Lloyd*. *Kálnoky* dice, că trebuie să se lege din nou convențiune cu aceasta societate, de oare-ce ar fi foarte greu a înfiinta o societate mare.

* * *

Subcomisiunea financiară a delegațiunii maghiare în ședința din 7 Nov. n. a verificat reportul referi-

toriu la budgetul de pe anul 1885 a ministrului de esterne și a curtei supreme comune de contabilitate. Raportul se va presenta înaintea delegațiunii în ședința publică de Marți.

* * *

Subcomisiunea budgetarie a delegațiunii austriace în 7 a l. c. a continuat desbaterea budgetului de resbel ordinariu. Budgetul s'a primit în general. La desbaterea specială pozițiune 1—6 s'au primit fără observare. La pozițiunea 7 *Hausner* a întrebă, de ce s'a desființat școala de cadeți din *Lemberg*, la ce ministrul de resbel, contele *Bylanut-Rheidt* a răspuns, că este destul o școală de cadeți. După aceste și aseasta pozițiune s'a primit. După ce s'au primit încă pozițiunile 8—15, ședința s'a ridicat.

Delegațiunea maghiară va ține Marți, în 11 l. c. a doua ședința publică. Gătându se până atunci raporturile subcomisiunilor, acele se vor presenta în această ședință și apoi dându se câte va ține pentru studiarea lor, se va începe desbaterea meritorie în ședințe publice, așa ca eventual în săptămână următoare delegațiunea și va gata agendele.

„Viitorul“.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Budapesta, 28 Octombrie 1884. Dle Redactor! Pre la noi prin *Budapesta* tocmai acuma sunt întrunite delegațiunile în sesiune ordinariă. Până acuma s'au lucrat numai în comisiuni, și atâtea asigurări s'au făcut despre pace, încât mult rischează omul, care ar fi cutezat a afirma, că preste noapte ne vom trezi cu rășboiul în spate.

Să le luați toate în serios dle Redactor, căci a trecut timpul glumelor. Am audīt din gura monarhului că pacea este asigurată, ne-a repetit-o aceeași ministrul *Kálnoky* în delegațiunile austriace, oa postorit o în delegațiunile ungurești, așa că noi creșdend în durabilitatea păcei, ne credeam asigurați în pacinica noastră indeletnicire cu știința și cele ale științei.

Iusă ce se veși. Alianța austro-ungară poate să fie cât va vrea ea basa acțiunilor noastre interne și esterne, ea dispore în fața rigoroasei junime de aici, care ca din ceriu senin dechiară rășboiul societății „*Petru Maior*“ și junime române de aici.

Și este mare zăpăceala în cercurile politice mai înalte ale junimei studioase de aici. Românii dela universitatea din *Budapesta* fac revoluție, căci ei vreau să sərbătorească amintirea revoluției dela 1784.

Periculum in mora. Cu mic cu mare întreagă ceata băieților s'a pus în mișcare, și a făcut mare gălăgie.

Și cum se nu facă ea gălăgie, căci se simțea trebuința de a se cânta *Kossuth*-dal. Era a se pune coroanei în evidență că în *Ungaria* elementele turbulente sunt tocmai viitoarea elită a ei — junimea sumuțată de întreagă *pressa maghiară*.

Se simțea trebuința de a arăta casei *Hausner*, că la o provocare a lui *Kossuth*, toată suflarea ungurească va ridica arma spre a rășbuna *Világos-ul*. Spre a putea face asemenea demonstrațiune trebuia pretest, și el s'a aflat.

Junimea română dela universitatea din *Budapesta* entusiasmata de spiritul de asociațiune ca toate popoarele ce tind spre cultură, a decis ca pe

viitoriu barem în toată luna odată, se țină o cină comună, ca astfel să se poată conveni mai de aproape românul bânășan cu cel marămurășan, ardelean etc.

Spre acest scop salutar s'a ales o comisiune din sinul junimei, căreia i-se încredințase aceasta afacere.

Comisiunii o singură restricțiune i-s'a pus și anume: seara de convenire să se ficseze într'una din primele 10 zile a lunii, cu un cuvânt cât se poate aproape de prima.

Și aceasta din motivul ca nu cumva junimea — îndepărtându-se de prima — se înceapă a suferi de boala pungei și astfel să fie zădărnicită de sine toată încercarea.

Comisiunea ținend cont de această împregiurare, a defipt cât pentru luna aceasta ziua de 7 Novembre n. luând în considerare și împregiurarea, că această și coincidea cu onomastica multor confrăți de ai nostri și astfel sərbătorearea va fi dublă.

Pregătirile și invitarea — înainte ca 2—3 săptămâni — a decurs în cea mai esemplară ordine și liniște, precum e data românului, fără ca să-i fi plesnit vre-unuia prin minte ca barem în idee să imbine de convenirea aceasta colegială, sərbărea aniversării centenariului lui *Horia*.

Maghiarul însă, din firea sa esaltat, mai pe românește dis: din firea sa sburdalnic, și caută însuși scandalul de compromitere. Și pus odată în mișcare, feritulau *Dumneșu* de rațiune. De aci mulțimea scandalurilor și cu ele compromisiunile.

Un păcătos dintre noi din nesocoteala și hăbăucia sa, îl pune amarul seu de comunică unor amici încreduți de ai sei dintre maghiari — printre cari era cu toată afabilitatea primit până aci — proiectata noastră convenire colegială. El însă în nemernicia sa i dă caracterul de convenire politică cu scop de a sərbăra centenariul *Martirilor Horia, Cloșca și Crișan*. De unde a supt-o el aceasta, singur nu știe*).

Atâta a trebuit; a mai pune numai uleu pe foc. Scandalul a fost gata.

Ca cu iuțimea fulgerului s'a strecurat aceasta greșită informațiune printre junimea universitară maghiară.

Mai vine apoi *pressa* și pune coroană mistificării prin insinuațiunea, că societatea „*Petru Maior*“ arangiază proiectata sərbăre.

Se înțelege conducătorii acestei societăți — ceea ce le servește spre onoare — cu precauțiunea cuvenită numai decât au rectificat cauza.

Și *pressa maghiară*, ne mai putend simula maliția, au publicat cu viuă satisfacțiune pe lângă observarea sa copilărească: „*hiszen mi arról már előre meg voltunk győződve*“, adică pe românește: noi din capul locului am fost convinși despre aceea, se înțelege despre netemeinicia insinuațiunii. Au fost convinși despre netemeinicia ei, și în iubirea lor de pace, și adevăr totuși au publicat-o. Frumoasă chemare are atunci *pressa maghiară*. (Cine voește o poate imita!)

Cu atâta focul nu s'a potolit. Junimea maghiară a continuat cu lățirea faimei mincinoase. Și cu 2 oare înainte de convenirea noastră s'a întrunit în

*) Va fi fost de sigur o glumă nesocotită din partea lui, precum se întimplă adese între colegi, numai din petulanță; denunțațiune malițioasă nu presupunem dela un june român. Red.

— Amin! dișe *Mărinianu*, întinșându-și mâna amicului seu. Uitasem însă să te întreb de locuința fostei adorante.

— Calea *Victoriei Nr...*, ști alaltăeri când mi-ai cerut foc era tocmai înaintea casei sale. . . Adio.

Ion Mărinianu rămas singur, se adenci în reflexiuni.

— Eată în fine un incident destul de supărător, și dișe el; tocmai astăzi voiam să-mi călăresc fugarul nou pe șosea, se mă pregătesc la o disertațiune asupra necesității unui sistem de potcovit, ce voi roști de seară la „*Jokei-Club*“.... De altmintrelea lucrul nu e așa de nerentabil precum se pare, căci dacă bine mi aduc aminte dna *Leonescu* e o blondină adorabilă....

Și *Ion Mărinianu*, ca un avocat, care ține la reputațiunea sa, se cugeta deja la pledoariul, ce avé să țină înaintea frumoasei necunoscută.

El era dintre acei „*desoauvres*“ ai capitalelor civilisate, cari pentru facerea toaletei întrebunțează două oare pe di. Nu e de lipsă să o mai spunem că de astădată el stătu ceva și mai mult înaintea oglinții.

Apoi fiind chitit după toate recerințele artei imbrăcării mai aruncă o privire plină de satisfacțiune, aprinse o țigară și se cobori la stradă cu pași măsurăți.

Edificiul indicat de amicul seu era de o arhitectură complicată dar elegantă. *Mărinianu* intră fără esitare....

— Doamna *Leonescu*? întrebă el portarul, la a cărui răspuns afirmativ el se urcă pe scări

După „aerul“ distins, și toată înfășoșarea locuinței el vădu îndată, că se află într'o bună casă. În anticameră un servitor îl întrebă de numele lui apoi revenind pe loc îl rugă să între.

Don *Juanul* nostru era pușintel surprins de a afla în salon două femei în loc de una.

— Doamna mea, dișe el închinindu-se profund, recunosc că visita mea e neîndreptățită, neavend onorul de a ve fi fost prezentat, un eveniment care ve privește și a cărei povestire ar fi o istorie întreagă, m'a silit să fac aceasta.

Doamna streină înțelesă, că aceasta istorie nu se va spune înaintea ei, după niște reflexiuni profunde asupra timpului și a ploii se recomandă fără să se fi făcut mari forțări de a o reținea.

— Ei bine, domnule, dișe juna femeie după ce au rămas singuri, ve ascult. Aveți șansu de a nu fi conturbat în istorisire, căci adevărații vizitatori nu vin decât la 4 oare după reîntoarcerea dela șosea.

— Incep doamna mea, dișe *Mărinianu* cu gravitate. De sigur ve plac romanurile sau piesele de teatru? Ei bine închipuiți-ve la moment, că sunteți eroina unui roman, în care un june bărbat iubește o fată și a iubit o femeie.

— Recunosc, domnule, că nu prea înțeleg necsul...

— Me veși înțelege, dar me rog de pușină răbdare.

Mărinianu continuă:

— Eroul romanului meu n'a încetat a păstra junei femei o sacră recunoștință, poate chiar și amor cu toate aceste ia pe fata în căsătorie...

Doamna casei îngălbini, dar *Mărinianu* era neîndurător.

— Sosind timpul pentru a spune femeie adorate ultimul rămas-bun, junele bărbat s'a temut a veni în persoană ca nu cumva amintirea fericirilor trecute să i răpească forța pentru decisiunea sa.

La aceste din urmă cuvinte juna femeie nu și mai putu domina sentimentele și sculându-se de pe fotoliu eschiamă cu indignare:

— Ah! înțeleg, el se insoară, ar fi trebuit să ghicesc aceasta de mult nenorocita ce sunt. . . .

Și ca fulgerată cădu pe fotoliu.

Din fericire *Mărinianu* află pe un consol un flacon cu „apă de *Colonia*“ din care o făcu să respire. Ea și deschisă ochii. Era atât de palidă, inima-i bătea cu atâta vehemență încât *Mărinianu* se simți cuprins de o adevărată compasiune.

— Ingratul, ingratur, murmura ea cu o vocea debilă, a uitat deci sacrificiile, cari le-am adus. Ah! și eu sərbăra de mine, care am creșdut în onestitatea lui, în sinceritatea inimei sale... (Va urma).

ședință, în localul universității cu scop de a se pregăti pentru contra-demonstrațiuni.

Dar aceasta ședință ne având nici un scop, nu și-a ajuns nici un scop, cărei — spre mulțămirea noastră — comisariul dlui Ministru lămurind cestiunea știnsă și junimea asupra chemării sale a suspendat-o ai disolvat înainte de a se aduce ceva concluse demonstrative.

Și mai frumos a atras atențiunea junimei asupra chemării sala dl Rector al universității interdicându-le strict ori ce demonstrațiuni politice, prin un afiș espus tot în aceiași și pe tabela publicațiilor oficiale, cam de următorul cuprins:

Chemarea junimei universitare este a-și câștiga cunoștințe științifice, nu însă a face demonstrațiuni politice.

Grea va fi deci responsabilitatea fie-cărui cive universitar, care-și va permite a trece marginile acestei dispozițiuni. Și nesmintit se va pune sub cea mai strictă cercetare disciplinară unul ca acela.

Cu toate aceste ca la 2—300 universitari maghiari în frunte cu Szász Károly jun. cu a cărui nume de renume pocit, suntem cunoscuți dela scandalul din Cluș, — între mii de „Abzug“-uri înțonând imnul lui Kossuth, pe la 7 oare seara a venit și s'a postat înaintea hotelului „Commer“ pe marginea Dunării, unde se adunase junimea română.

Acți înțonând de repetite ori imnul lui Kossuth și „Házdnak rendületlenül“ etc., ce i privește espres pe ei, s'a rugat să li se comunice de nou scopul intrunirii noastre. La aceste, unul din membrii comisiei arangitoare, spre a încungiura ori și ce scandal din parte-ne, și-a ținut de datorință a le spune verde de nou scopul intrunirii, fiind aceasta un scop demn de toată lauda, ce va face totdeauna onoare junimei române*).

Cu aceste s'a pus capet demonstrațiunilor nesocotite. Și junimea maghiară s'a depărtat la ale sale, urmărită fiind până departe de marșul galițelor. Căci uitasem să spun că toată scena se întemplantase pe piața galițelor. Și în Pesta au obiceiul de galițele ce sunt de vânzare — venind din depărtări mari vânzătorii le țin și peste noapte în piață, prin cotețe anumit pregătite din nueluțe. Din acest incident pe piața Pestei totdeauna sunt galițe cu miile. Așa s'a întemplant, ca s'berăturilor infuriate ale junimei maghiare, se da refrenul cel mai potrivit prin țipetele spăriate ale galițelor de tot soiul.

Se amestecaseră glasurile, de pe nesimțite te închipuiai într'o adevărată menagerie.

Dunărea, în a cărei suprafață se reflecta rațele a mii de lampe luminoase i privea pe acesti impiegați cu oare care dispreț; spre norocul nostru însă ea nu și-a schimbat cursul sau da mânia lor, ci curgea ca și mai nainte lin și dulce, îndemnându-ne de asemenea la liniște.

Ear' noi, pelângă toate aceste, ne-am petrecut până târziu, în dragul voiei bune așa precum românul și petrece cu inima deschisă între mulțime de hore și doine frumoase.

În decursul petrecerei am fost cercetați și de un consiliar de poliție, care însă fără a conturba petrecerea noastră s'a informat pe calea sa onestă despre intrunirea noastră.

Și după informațiunea dată, cerându-și scusele sale, s'a depărtat dela noi cu cea mai viună mulțămire.

Dintraltele asupra acestora, în interesul cauzei cred că voi mai reveni dle Redactor, deși — încât știu până acuma — sunt toate aplanate în favorul nostru*.)

Bogoslovul.

Gusteriță, 10 Noembre 1884**). Domnule Redactor! În librăria din palatul lui Bruckenthal dela începutul lunii acesteia sunt espuse portretele capilor martirilor poporului român din 1784.

Portretele sunt luate în oleu după originalele din Viena. Lucrarea însăș este foarte scrupuloasă și pictorul a priceput să redea cu minuțioasă fidelitate tipurile lui Horia, Cloșca și Crișan.

Espresiunea fețelor este nimerită: O seriozitate antică. Toți trei au păr lung pre cap și puțină mustață. Crișan are și o mică barbă neagră.

Guri proporționate, nas de vultur și o privire care tradează estrema rezoluțiune, este propriă la toți trei.

Horia este făcut și cu cojocul îmbăierat preste umeri.

Cu un cuvânt aceste portrete sunt dintre cele mai nimerite.

*) Ne vei deobliga foarte mult, și vei face serviciu bun cauzei societății DVoastre. Red.

**) Notia aceasta o am primit dela un bărbat din provincie, care venind la Sibiu s'a mirat de mulțimea, ce privea portretele. Noi însă am luat notiță despre cele espuse mai sus în numărul 121 al ziarului nostru. Red.

Fereastra unde sunt așezate aceste trei capete, sunt des ocupate de o mulțime de oameni, privitori mai ales țărani din apropiere și de departe, mai ales în cele două zile de tîrgul săptămânii.

Ce cugete și simțiri va fi străbătând capetele și inimile privitorilor în aceste zile grele, trebuie să se întrebe fie cine, care observă mulțimea de popor contemplătoare.

Portretele capitanelor espuse în palatul strămoșului investigatorului lor. Un admirător.

Cincumare, în 26 Octombrie 1884. Domnule Redactor! Trista veste despre moartea Dlui Ioan Codru Drăgușan au sosit la noi Cincanii numai după ce am primit stimatul DVoastre șiar Nr. 122 cum că nu mai este între cei vii.

Ca un trăsnet lovi inimile nunumai a românilor ci și a altor de altă naționalitate vedând că națiunea și românii au pierdut pe al II-lea Marele Andreiu, care Ioan Codru Drăgușan au funcționat mai mulți ani în Cincumare pe timpul absolutismului, care timp pentru români nu poți dice: decât cel mai bun. Cel mai bun timp au fost, că bravul Ioan Codru Drăgușan preregrinând după cum se poate vedea din Opul „Peregrinul-Transilvan“ funcționând în sfera sa de activitate morală dar mai mult bisericescă au mijlocit, ca în toate comunele cercului de atuncia să se ridice și să se facă scoli și lefe învețătorești corăspundătoare luând de basă cuvântul Marelui Andreiu; „Divisa Voastră să fie înainte,“ ceea ce s'au și făcut spre lauda lui Codru Drăgușan

Ca să nu fie Ioan Codru Drăgușan peste măsură laudat, am numai atâta a spune publicului, cum că cu ajutorul și mijlocirea dînsului s'au ridicat și scoala măreață din Cincumare, dar nu numai scoala, ci și lefa învețătorească plătită nesimțită, deși pe bietul învețător fost atunci, căruia iau încredințat inspecțiunea a purta atât datorii active cât și pasive vedând nepreceptorii: că comuna bisericescă au rămas 900 fl. datoare fiind scoala totalmente gata, eșind din biserică poporul și ca învețătorul să nu devină în ceartă cu nepreceptorii intrând în mărețul edificiu scolar și stând în fereastră, Ivan Baștea fost curator bisericesc au strigat în gura mare: „Hai, Hai, să-l aruncăm din fereastră!!!“

Bietul învețător void a se pădi de moarte s'au ascuns sub catedra făcută de dînsul — frește nu pe banii lui — și jălindu-se dlui Ioan Codru Drăgușan acel domn prin isteția sa înăscută, cu bietul dascăl în conțelegere au mijlocit știe Dumneșeu de unde fără ei vor ști (Asta e adevăr) cumcă datoria pasivă de 900 fl. nouă sute floreni sau plătit fără a simți poporul.

Ioan Codru Drăgușan după cum știm după peregrinarea sa i-au plăcut scoala, pentru că aceasta este inima națiunii știind că după șisa lui și a Marelui Andreiu. „În viață națiunea fără de școală e moartă.“

Ioan Codru Drăgușan după peregrinarea din Drăguș peregrinând în lume după cum bine e cunoscut, soarta cea dintăiu sau ales a fi dascăl sau mai bine șis: Profesor la școala din Ploești în România.

Fininduși anul de serviciu în Ploești ca profesor au intrat în anul mântuirii românilor în serviciul de stat, dar apoi îmbrăcând tot posturi onorifice — până când au devenit eară oficial de școală.

Ioan Codru Drăgușan n'au fost născut cred că dela Ddeu nici ursit a trăi pentru sine și ași câștiga avere, ci pentru școale. Nu sum capace a enumera meritele lui Ioan Codru Drăgușan pentru națiune, școale și biserici fără deosebire de confesiune și numai Te rog Domnule Redactor pe lângă publicarea acestor puține șiruri, a binevoi a publica în Stimatul Dumnea Voastră șiar cumcă Duminecă în 21 Octombrie după serviciul divin sau celebrat părăstas spre odichna sufletului lui Ioan Codru Drăgușan în biserica greco-orientală din Cincumare, participând poporul întreg. În decursul serviciului Ddeesc pentru părăstas au răsunaț jalnic clopotele bisericești gr. or. în timp de o oară și după ce p. Ignățiu Mandocea ținând o cuvântare bine nimerită despre sunetul clopotelor și meritele neuitatului Codru, lăcrămând mic și mare bărbați și mueri, între lacrimi se escheamă: Dumneșeu să-l ierte și fiei țărâna ușoară și memoria eternă a bravului bărbat pentru școale.

Se vede deci ca nu numai neamurile de sânge i-au făcut și i vor face părăstase ci și neamuri mai departe interesate de școală, care sunt deocamdată Cincanii în frunte cu preotul lor Ignățiu Mandocea și așa dară fiindu-mi răposatul naș din botez, deplâng pe lângă Cincanii pe iubiții mei frați de și nu de sânge Dl Emilii și Eugenia Codru Drăgușan,

cari rămași orfani de tată și instructor spre îngrijirea celui de sus și le pofțesc mângăere sufletească.

Emilii Mandocea.
învățător gr. or.

Varietăți.

* (Publicațiune.) Comisiunea, chemată în sensul §. 22 din art. de lege XLII. al anului 1870 de a verifica listele contribuabililor celor mai mari sau ale virilistilor, și-va ținea ședințele în localitățile oficiului comitatens din Sibiu dela 21 până incl. 24 Noembre 1884 st. n. Aceasta se aduce la cunoștința publică cu acel adaos, că sub timpul sus atins vor fi listele menționate espuse intuițiunei fie-cărui în cancelaria protonotariului comitatens, unde se vor și primi eventuale reclamári pentru inducerea celor îndreptățiti în acelea liste.

În înțelesul §. 24 din citatul art. de lege se provoacă tot odată, toți acei domni, cari voesc a profita de favoarea §. 23 al legii menționate, ca sub durata amintitelor ședințe să se însinue la subscrisa comisiei verificătoare verbalmente sau înscris, și cu atâta mai vîrtos să-și documenteze îndreptățirea, căci la din contră vor rămănea pentru astădată lipsiți de favoarea §. 23, de a li se scoti contribuțiunea duplă.

Sibiu, în 11 Noembre 1884.

Comisiunea verificătoare.

* (Archiducesa Margareta, fca archiducelui Iosif în costum românesc.) Principesa Clotilda, consoarta archiducelui Iosif a învitat la cules în Alcut o societate, cu care ocaziune a improvisat o petrecere țărănească. Se serviră bucate țărănești și oaspeții se îmbrăcară în costume populare. Archiducesa Margareta, fca archiducelui, purta costum de fată română de pe la Chișinău din comitatul Aradului, moșia archiducelui. Costumul acesta consta din o cătrînță țesută cu fire de argint, peptărel roșu, cămașe cu mâneci largi chindășită cu flori de argint, cisme roșii în culoare de carmoisin.

* (Poporațiunea lucrătoare în Franca.) Ziarul „Românul“, publică sub acest titlu după o statistică ministeriului de comerț numărul usinelor celor mai însemnate și clasele în care se împarte poporațiunea lucrătoare industrială în Franca în modul următoriu: 342 mine de cărbuni, 106,515 lucrători; 1035 exploatațiuni de turbă, 27,977 lucrători; 355 mine de fer, 8468 lucrători; 60 alte mine metalifere, 4422 lucrători; 359 mine de fer 57,000 lucrători; 412 fabrici de porțelan și faianțe 18,708 lucrători; 162 fabrici de sticlă și cristal 23,421 lucrători; 536 fabrici de hârtie și carton 32,655 lucrători; 619 usine de gaz 10,575 lucrători; 157 fabrici de luminări 8603 lucrători; 512 fabrici de zahar 63,526 lucrători; 5024 industrii teextile, 353,383 lucrători.

* Ziarul „Adevărul“ comunică după un anunț din „Times“ că doi delegați ai coloniei germane din Dobrogea au sosit la Athena, pentru a pregăti strămutarea coloniei pe teritoriul elen, sub cuvânt că în Dobrogea pământul este cam sterp, că lucrurile sunt prea mari și că serviciul militar este prea greu.

Trimișii au fost primiți de cătră dl Tricupis, președintele consiliului, care le-a declarat că guvernul grec nu are pământuri disponibile, dar că în Tesalia sunt pământuri particulare, puțin lucrate și unde colonii se pot stabili. D. Tricupis le-a promis, că se va ocupa de afacere și a dat trimișilor scrisori de recomandațiune pentru autoritățile din Tesalia.

* (Regimente nouă.) În camera franceză s'a distribuit teextul unei dispozițiuni adiționale la proiectul de lege pentru deschiderea creditelor trebuincioase spre a se urma resbelul în Tonkin.

În puterea acestei dispozițiuni ministerul de resbel va fi autorizat a crea un al doilea regiment strein și un al patrulea regiment de tiraliori algeriani.

Un credit suplimentar de 1,875,774 franci, a fost cerut pentru budgetul resbelului.

* (O ciocnire de tren în Serbia.) Ziarului „Neue freie Presse“ i se telegrafează din Belgrad cu data de 29 Octombrie, că în noaptea din 27 Octombrie s'a întemplant o ciocnire în Niș, între trenul de Belgrad și mai multe vagoane, cari împinse de vînt au apucat pe linia, pe care venea trenul dela Belgrad. Locomotiva și tenderul au suferit stricăciuni mari, nici o persoană n'a fost rănită.

Un vagon ocupat de pasageri, fu luat de furtună din gara Semlin și fu împins până pe podul dela Belgrad. Aci el fu însă ajuns, din norocire, de o locomotivă, și pasagerii se aleseră numai cu spaima.

* (Cholera.) Cea mai sensațională știre este cea venită dela Paris, că a erupt cholera încă dela 18 Octombrie nou. În cele din urmă 24 ceasuri șă semnalat 27 casuri.

* (O noaună comună bisericăscă gr. or). Ce tim în „Luminătoriu“ următoarele: Un amic al nostru din Triest ne încunostințează despre următoarele. Onor. dn Alesandru Muntean presbiter militariu gr. or. a cerut și esoperat autorisarea, ca în fiecare lună odată să treacă la Gratz capitală frumoasă și renmită a Stiriei, și să celebreze liturgia fiind că acolo se află multe familii de legea gr. or. cari nu au ocaziune a se împărtași de mângâierea sufletească religioasă. Urmarea acestei întreprinderi a fost încoronată de un succes neprevăzut. Adecă în numitul oraș aflându-se preste 100 de familii de legea greco-orientală, cu stare bună — nu ni se spune espres: sunt ele numai române de naționalitate ori ba, dar se crede — au luat un conclud ca să întemeze acolo o comună bisericăscă resp. o parochiă, și au și făcut pașii necesari pentru realizarea acestui conclud. Ca fundament au colectat și contribuit creștinii între dênșii 150 fl. v. a. — în parte și cei din Triest, — au cumpărat ornamente bisericăști, eară laudatul preot militar continuă a veni în fiecare lună odată la Gratz și a celebra sânta liturgia în limba română, și după ritual gr. or. Felicitam atât pe respectivii coreligionari creștini cât și pe zeloșul preot Al. Muntean de aceasta bună idee și pioasă întreprindere și dorim din inimă că realizându-se pe deplin înființarea comunei resp. parochiei bisericăști, aceasta să crească și înflorească în timpul cel mai scurt.

* Alesandru cel mare a dărunit unui om o cetate. Omul mulțumind i-a dîs: De atîta nu sunt vrednic! Alesandru i-a replicat: Nu me uit la aceea, că ce ți-se cuvine ție să ieși, ci la aceea, că ce mi-se cuvine mie să-ți dau!

* (Apucăturile sgârșitorilor.) Un filosof (cynic) mai sêrac a cerut dela regele Antigonus un talant. Atîta e prea mult pentru un filosof! i-a dîs regele. Te rog dar pentru un ban; atîta e cu mult prea puțin decît s'ar cuveni ca să-ți dea un rege! i-a replicat Antigonus.

* (Ubicini), marele floromân — spun foile din România — a lăsat prin testament bibliotecii din București colecția sa de cărți relative la Orient.

* (Inocență.) Un om iubit al lui Socrate celui condamnat la moarte i-a dîs: Me doare, că ești condamnat pe nedrept! Ai voi amice, i-a replicat Socrate, ca să fiu condamnat pe drept?

* (Idololătria.) Odinoară troglodyții se închinău broaștelor țestoase; sirienii porumbilor; romanii găștelor, căci prin strigătele lor au scăpat capitoliul de un asediu de noapte din partea inamicilor; Ambracienii se închinău leacei, căci aceasta a fost omorît pe un tiran al lor; delphisienii lupilor, cari au scăpat din pămînt lucrurile sfințite, cari au fost furate; samosienii se închinău oaei, căci și aceasta a dat preste aurul torat din biserică; argosienii șerpelui; tenedosienii vacii de a fata, careia după ce a fatat i făceau serviciu de jertfă. În Egipt un soldat roman a omorît o mătă; acolo însă mătăi i-se închinău ca unui Dzeu; din cauza aceasta poporul s'a revoltat și n'a fost în stare să-l mulcomească nici deregătorile locale, nici potestatea romană, deși soldatul n'a omorît mătă cu intențiune. Egiptenii nu se închinău însă numai animalelor ce erau în viață, dar și celor moarte; d. e. ichneumonu-

lui, cănelui, ibisului, lupului, crocodilului etc. Când vr'unul din aceste a murit și băteau pepturile, strigau se văietau, ear corpul animalului 'l s'arau, 'l ungeau cu alifii binemiroșitoare, toate aceste ca corpul să nu treacă în grabnică descompunere. Dacă s'ar fi încumetat cineva să omoară vr'unul din aceste animale și el ar fi fost omorît de mulțime.

* (Generalizarea măsurilor metriche.) Măsurile metriche, de când sunt primite și de Englitera, ar fi întru-trodu-se în întreaga Europa afară de Rusia, unde și astăzi e în practică sasenu de trei arsini (: funie :). Practicarea acestei măsuri încă nu se va putea bucura de o durabilitate oare-care, căci sasenu corespunde întru toate la 7 urme engleze, și e de sperat că inginerii și tehnicii englezi cari sunt în număr considerabil în Rusia vor năsu pentru înlocuirea acestei măsuri cu metrul. Arhivarul societății geografice din Paris a compus o listă din care este evident fiecare stat care a introdus deja măsurile metriche. Numărul acestor state e 23, — dintre cari în America 9, — cu 242 milioane locuitori, la cari se mai adauge acum și Anglia 35 milioane. În Turcia pe lângă metrul se mai folosește și pik-ul, un rif = 6.68 m. în Persia zer — sau gers-ul = 1.12 m. în Egipt picul = 1 m. în Argentin vara = 3 urme engleze, în Svedia famm-ul = 1.78 m. Sasenu rusesc care e egal cu 7 urme engleze adese-ori aduce confuziune, căci adeseori se confundă cu firu (funea) engleze care e de 6 urme engleze.

* (Frate.) Condamnând Darius la moarte pe un om de frunte, pe copii și pe o soră a muerii acestuia, femeia nenorocitului plângend și rugându-se s'a dus la ușa regelui, căreia regele i-a promis, că la dorința ei va agracia pe unul din cei condamnați. Femeia după o cugetare îndelungată, s'a rugat pentru agraciarea fratelui său, ce surprindend pe rege a întrebato: Pentru ce ceri agraciarea fratelui și nu a soțului sau a unuia dintre copii tei? Femeia i-a răspuns: Dacă vei executa sentința de moarte asupra soțului și a copiilor mei, o rege! voi putea se am alt bărbat și dela acela încă alți copii, căci sunt tineră, dar alt frate nici odată, căci părinții mei au reposat deja! Regele a agraciat deci pe fratele femeii, dar pe ceilalți condamnați i-a omorît.

* (Rămășul unui general rus.) În 8-a lună lui Octombrie a. c. s'au implinit 50 de ani dela moartea generalului rusesc Araksejer Andrejevics Alexej. Generalul a murit în anul 1834. Înainte de moartea lui cu un an a depus 50 mii ruble în argint la banca de stat cu scop, ca atîta capitalul cât și interesele conveninde să fie neatingibile 93 de ani, adecă până la anul 1921, când computându-se cu 4 percente dă suma de 1.918,960 ruble. Din suma aceasta trei din patru părți, adecă 1.439,220 ruble o va căpăta acel scrietor în 1925, adecă la aniversarea de o sută de ani a morții țarului Alexandru I, care va scrie în limba rusească cea mai bună istorie a țarului Alexandru al II-lea. A patra parte rămășă, adecă 479,740 ruble împreună cu interesele să se întrebuinteze la tipărirea în 10 mii exemplare a acestui op. Sigur aceasta e remunerațiunea cea mai mare, cu care a fost vr'o dată remunerat vr'un autor.

* Mama, tatăl și copilul de vr'o 4—5 ani se duc în cărcimă. Aici tatăl cere 2 pocale de bere. Li-se aduce berea, tata și mama bea, dar copilul rămas din combinațiune uitându-se la ei cu înduioșare, esclamă: „Mamă mie nu-mi place berea!“

* (O căsătorie strălucită,) e titula romanului sudez, compus de scrietora svedeză Emilia Carlen și tradus în românește de dna Pulcheria A. Radu. Acest op după cum ne spune „Românul“ se vinde în scopul de a se ajuta înființarea unei scoale de fete în Transilvania.

„Talentul scrietorei și moralul scierei, dîce numitul diar, sunt o îndestulătoare recomandare pentru familie.

Pentru românii cei buni, scopul pentru care se pune în vânzare aceasta carte e și mai mare și mai prețioasă recomandare.

Speram deci că el va găsi mulți cumpărători. Se află de vânzare la librării, la dna traducatoare în Galați și la administrațiunea Românului. Prețul e 60 de bani.

Atragem și noi la rîrdul nostru atențiunea on. nostri cetitori, spriginitori ai literaturii noastre și a acclora, la cari le zace la inimă înființarea scoalei de fete din Transilvania — asupra acestui op.

* („Scoala Practică“). Magazin de lecțiuni și materii pentru instrucțiunea primară de Vasilie Petri, tomul III, numerele 6 și 7 pro Septembrie și Octombrie a. c. au apărut și conțin: După esamenele de vară: VII. Disciplinarea scolarilor. — Raport despre esamenele de vară dela unele scoale elementare din districtul Năsăudului (Înceiere). — Servitorul neîndurat. Lecțiune practică din istoria biblică pentru scoalele elementare, despărțământul superior. — Predarea lui „a“ scris. Lecțiune practică pentru clasa elementară. — Substantivul. Lecțiune practică din gramatica română, de V. Măndrean. — Etymologicum magnum Romaniae. (Înceiere). — Învățământul rural din Elveția. — Nouă lege scolară din Belgia. — Varietăți. — Bibliografie. — Abonamente se mai primesc cu toate numerele dela început, la redacțiune în Năsăud, (Naszod, Transilvania).

Loterie.

Mercuri în 12 Noevre n. 1884.

Sibiu: 71 59 7 12 37

Bursa de Viena și Pesta.

Din 11 Noevre n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	122.10	122.75
Renta de aur ung. de 4%	93.60	93.75
Datorie de stat austriacă în argint	82.45	82.80
Scrișuri fonciari ale institutului „Albina“	—	100.8
Galbin	5.78	5.76
Napoleon	9.71½	9.70
London (pe polița de trei luni)	122.65	122.65

Ad. Nr. 95.

[934] 1—1

Anunțiu.

Căsătoria între Ileana Ranga și pribegitul ei bărbat Georghiu Chialdă, ambii din Avrig, s'a desfășurat prin sentința consistorială din 2 Octombrie a. c. Nr. 2351. B. Ceace în sensul §-fului 124 din procedura matrimonială se publică prin aceasta.

Avrig, 31 Octombrie, 1884.

Scaunul protopresbiterial gr. or. al Avrigului.

Vasilie Macsim,
adm. prot.

Nr. 352.

[932] 1—3

CONCURS.

Se escrie de nou concurs pentru întregirea postului de învățătoriu în Certejul de jos din protopresbiteratul Iliei cu termin de 20 zile dela publicarea concursului.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: 200 fl. v. a., cuartir liber în edificiul scoalei și lemne de foc de ajuns.

Doritorii au a-și înainta concursurile instruite în regulă până la terminul amintit la adresa subsemnatului, documentând și aceea dacă posed esamen din limba maghiară.

Gurasada 29 Octombrie 1884.

Oficiul ppresbiterial în conțelegere cu comitetul parochial.

Alesiu Olariu,
adstr. ppterat.

Nr. 72.

[931] 1—3

Concurs.

Pentru întregirea parochiei vacante a treia din opidul Reșinari, protopresbiteratul Sibiului declarată prin ordinul Veneratului Consistoriu arhidiocesan Nro 4802/1884 de clasa a II-a, se deschide prin aceasta concurs cu termin de o lună de zile dela prima publicare.

Doritorii de a ocupa această parochiă au a-și așterne petițiunile instruite conform statutului organic și regulamentului congresual din 1878 pentru parochii, la oficiul protopresbiterial în Sibiu până la terminul mai sus numit.

Din ședința comitetului parochial gr. or. ținută la Reșinari în 27 Octombrie 1884.

Ioan Droc, notariu. Coman Hămășan, președinte.

La Nr. 1068. În conțelegere cu oficiul protopresbiterial al tractului Sibiului.

Sibiu 29 Octombrie 1884.

Simeon Popescu,
protopresbiter.

Nr. 364 1884.

[930] 2—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de învățătoriu la scoala confesională gr. or. în comuna Vărmaga ținătoare de protopresbiteratul Geoagiului II, se escrie concurs până la 26 Novembrie a. c. st. v.

Salariul anual regulat este 200 fl. v. a. cuartir și lemne de încălțit.

Doritorii de a ocupa acest post vor așterne suplicile lor la subscrișul oficiu protopresbiterial instruite cu documentele prescrișe până la terminul susindicat, se face cunoscut încă

și aceea, că deși numai cu I-a Decembrie a. c. cel ales va începe învățământul, totuși salariul de 200 fl. i se va esolvi fără scădere.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Geoagiului II în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Săcărâmb, 24 Octombrie 1884.

Sabin Piso,
protopresb.

Nr. 2249.

[929] 2—3

CONCURS.

Pentru admistrarea corespunțătoare a pădurilor comunali și bisericăști, cari se află pre teritoriul comunelor, Seliște, Galeș, Tilișca, Vale, Sibiul, Cacova, Orlat, Gurariului, Aciliu, Mag și Săcel aparținătoare de cercul Seliștei, comitatul Sibiului precum și pentru facerea planurilor de exploatare silvane, cari vor mai fi de lipsă, prin aceasta se deschide concurs pentru împlinire unui post de silvicultor cercuale.

Reședința oficioasă: Seliște.

Venitele împreunate cu acest post: salariu, bani de cuartir, paușal de cancellariă și călătorie, fac la olaltă 1265 fl. anuali.

Pentru facerea planurilor de exploatare afară de aceasta va veni o remunerațiune corespunțătoare.

Competenții, cari afară de recerintele prescrișe în §. 36 art. de lege XXXI ex 1879 și cunosciința limbei oficioase maghiare posed și limba română și germână și totdeodată sunt vërșati și în afaceri de administrațiune silvane, sunt provocați a-și înainta cererile inzestrate cu documente în termin de șese septemâni la subscrișul pretor. Seliște în 5 Novembrie 1884.

Pretorele cercuale.

Nr. 356.

[933] 1—3

Edict.

Stoica Muntean legiuit bărbat al Anei Ganea amândoi de religie gr. or. din Șulumberg protopresbiteratul Agnitei, care și a părăsit soția sa cu necredință de 12 ani fără a se ști locul petrecerii lui: se citează prin aceasta ca în termin de 3 luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră procesul divorțial intentat asupra-i, se va pertracta și decide și în absența lui.

Dela oficiul protopresbiterale gr. or. al tractului Agnitei ca for matrimonial de I instanță.

Nocrichiu în 8 Octombrie 1884.

Grigoriu Maier,
adm. ppresbit.